

Gravferd.

Mye folk var møtt fram i samfunnshuset på Rossfjordnes sist onsdag for å følge gamle Anders Skoglund på den siste ferden.

Etter at møtelyden hadde sunget: «Jeg vet meg en søvn i Jesu navn», blei den kransbedekte båren kjørt til Rossfjord kirke, den vegen som Anders så mange ganger hadde, vandret gjennom et langt liv. Sokneprest Lyshoel sa i talen sin i kirken at det likesom var som et av de gamle tuntrærne i bygda var blitt borte med Anders. Presten tok sitt utgangspunkt i apostelen Paulus' brev til filippenserne, 3. kap. 13. og 14. vers: «Brødre, jeg tror ikke om mig at jeg selv har grepet det. Men ett gjør jeg, idet jeg glemmer det som er bak og strekker mig ut efter det som er foran, jager jeg mot målet, til den seierspris som Gud har kaldt oss til der ovenfra i Kristus Jesus.»

Anders Skoglund hadde sikkert, som alle vi andre, satt seg mål her i livet — noe hadde sikkert lyktes for ham, og noe skuffelser hadde han trolig også hatt men presten håpet og trodde at Anders hadde kjempet mot og nådd det store mål som innebærer erobringen av den seierspris som Gud har kalt oss til, den pris som del er enhver forundt å vinne, ikke bare en.

Etter talen la soknepresten ned en krans på båren fra Rossfjord Tuberkuloseforening, hvor Skoglund var en av stifterne og hvor han i mange år hadde vært kasserer. Dette at Skoglund var med i en slik forening, sa presten, forteller litt om mannen, om en mann med hjertelag og omsorg for andre.

Før kisten blei båret ut av kirken sang forsamlingen 1. vers av Brorsons vakre salme: «Nu har jeg vunnet og stridt den gode strid». Anders Skoglund ble så stedt til kvile like ved siden av sin søster, fru Ingeborg Hansen, som ble gravlagt i april for snart et år siden.

En blek vintersol forsøkte å splitte frostrøyken som drev av gårde i stor fart ut Rossfjordstraumen på årets kaldeste dag, men høgt opp over tåkeheimen kneiste Bentsjordtindene seg majestetisk mot himlen. Naturen åpenbaret seg i all sin imponerende velde denne dagen over den vakre Rossfjordbygda der Anders hadde slitt sin lange dag.

Anders Skoglund var en meget tenksom og opplyst mann og og en meget dyktig sliter på fiskefeltene i sine ungdoms- og mandomsår. Han var politisk interessert og fulgte sterk med i alt som gjalt offentlig styre og stell. Samvetsfull og rett-tenkende som han var, hadde han i årrekker mange kommunale tillitsverv. Han var sterkt interessert i ungdomsarbeidet og var såleis i fleire år medlem av ungdomslaget «Ørnen», Finnsnes, i lagets første tid, og seinare av lagets i heimgrenda. En meget god samfunnsborger er ikke mere mellom oss.

Vi lyser signing og fred over hans minne.